

ศุภนิมิต พระธาตุศรีสองรัก

เข้มทิศ เรียบเรียง นิमितนี้เกิดขึ้นเมื่อคืนวันที่ 13 เมษายน 2532 วันนี้เป็นวันสงกรานต์ของ คนไทย ชาวบ้านทุกหมู่บ้าน โดยเฉพาะที่หมู่บ้านของผม ได้ตื่นกันแต่เช้ามืดเพื่อไป ทำบุญที่วัดในหมู่บ้าน ไปทำบุญด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส โดยผู้เฒ่าผู้แก่และลูกหลาน ได้ถือช่อธง (ตุง) ไปทำบุญที่วัดโดยมีลูกหลานไปด้วยกันอย่างอบอุ่น ในวันนี้ตั้งแต่ 09.00 น. ก็มีผู้คนมาเยี่ยมและพูดคุยที่บ้านหลายหมู่บ้านหลายคน บ้างก็มาศึกษาเรื่อง นิमित บ้างก็มาศึกษาเรื่องการทำบุญบ้างก็มาศึกษาเรื่องปัญหาชีวิตบ้างก็มาศึกษาปัญหาหัวใจ ทุกคนที่ได้มาเยี่ยมที่บ้านก็ได้รับคำแนะนำจากผมไป ถูกอารมณ์ หรือไม่ก็ไม่ทราบ แต่ทุกคนก็ยิ้มกลับไปวันนี้ได้รับแขกทั้งวัน แทบไม่มีเวลาทานข้าว จนถึงเวลาตอนเย็น ประมาณ 21.35 น. ของคืนวันที่ 13 เมษายน ตัวผม (นายไพศาล) ก็มีความรู้สึกง่วงนอน เป็นสัญญาณเตือนว่าต้องไปรับงานหน้าที่ในโลกวินญาณ เมื่อมีความรู้สึกง่วงนอน ผมจึงได้ขออนุญาตพ่อแม่และแขกที่ได้มาเยี่ยมในคืนนั้นเข้านอน เมื่อเข้านอนแล้ว ได้หลับสนิทไปเป็นเวลาเท่าใด มิทราบก็ได้มีนิมิตไป ในนิมิตนั้นได้มีท่านครูบาคันธา และพญาพิงคราช ได้พาไป ก่อนจะพาไปยังเห็นตัวเองนอนอยู่ที่บนเตียงนอนอยู่ ในลักษณะตะแคงขวามือและเท้าเหยียดตรง ท่านทั้งสองได้พาไป ในลักษณะที่ ปลิวขึ้นไป โดยสภาพที่ไร้น้ำหนักและไร้จุดหมายปลายทาง ท่านทั้งสองได้ พาไป ไกลพอสมควร ท่านได้พาลงสถานที่แห่งหนึ่งสถานที่นั้นเป็นที่ราบคล้ายกับ สนามฟุตบอลขนาดใหญ่ ท่านทั้งสองได้พาลงกลางสนาม และพาเดินไปข้างหน้า จนพ้นขอบสนาม ณ ที่นั้นเป็นอุโมงค์ขนาดใหญ่แต่ไม่มีต ได้เดินไปประมาณ 8 วา พื้นที่เหยียบลงไปมีลักษณะนุ่มคล้ายฟองน้ำในตอนนั้นผมอยากจะหยิบขึ้นมาดู แต่ท่านพญาพิงคราชได้ทักท้วงขึ้นมาก่อนว่า “อย่าหยิบขอให้ดูก็พอแล้ว” ผมได้เรียนถามไปว่าเป็นดินอะไรจึงนุ่มนวล ท่านพญาพิงคราชก็ตอบว่า นี่คือ แผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง (พูดแล้วก็หัวเราะ) ผมสงสัย ท่านก็บอกว่าเป็นของทิพย์ ทั้งนี้ ท่านพาไปจนพ้นอุโมงค์นั้น แล้วก็สังเกตเห็นเป็นบ้านเมืองสว่างไสว สวยงามไปหมดต่อจากอุโมงค์ก็เป็นหัวถนนถนนนี้กว้างประมาณ 10 วาตรงหัวถนนมีต้นไม้ขนาดใหญ่แผ่กิ่งก้านสาขา ต้นไม้เหล่านี้คล้ายต้นฉำฉา (จามจุรี) ใบมีลักษณะ คล้ายใบพล (สีเขียวขจี) ดอกสลิ (บานบุรี) ส่งกลิ่นหอมอบอวลทั่วบริเวณ ในระหว่าง ความหอมตลบอบอวลก็มีเสียงดนตรีเบาๆ คนตรีนี้ได้ยินแต่เสียง แต่ไม่เห็นคนเล่น บ้านแต่ละหลังทรงจตุรมุขขนาดกลางบ้านแต่ละหลังห่างกัน 5 วา ท่านทั้งสอง ได้พาผม ไปชมบ้านเมือง ดูเพลิดเพลินเป็นระเบียบเรียบร้อย และสวยงาม บ้านแต่ละหลัง มีแสงระยิบระยับทำให้เพลิดเพลินตา ระหว่างเดินทางผมได้ถาม พญาพิงคราชว่า สถานที่นี้เป็นของคนที่ทำบุญด้วยอะไรไว้ ท่านครูบาคันธาได้บอกว่า สถานที่นี้เป็นของผู้ที่มีกรรมเบาบาง สมัยอยู่ในโลกมนุษย์ มีการรักษาศีล มีการทำทาน และมีการเจริญภาวนา ตลอดถึงมีการสร้างถาวรวัตถุสืบพระพุทธศาสนา 5,000 ปี

ท่านทั้งสองได้พาผมเดินผ่านหมู่บ้านนั้น ผ่านไปหลายหลัง จนได้มาหยุดที่ วิมานหลังหนึ่งซึ่ง ณ ที่นั้นมีคนรออยู่แล้วเป็นชายอายุประมาณ 60 ปีเศษ ไร้หนวดเครา ดูท่าทางเข้มแข็ง พอคณะของผมนั่งบนเก้าอี้ ซึ่งมีลักษณะเตรียมพร้อมและรอคอย เมื่อนั่งพร้อมกันแล้วก็เริ่มทักทายกันขึ้น โดยท่านพญาพิงคราชพูดขึ้นก่อนว่ามีเรื่องราว จะส่งไปยังโลกมนุษย์พูดหรือส่งไปได้แล้ว ถึงเวลาที่จะส่งไป ตัวชายผู้นั้น มีความ ปิติยินดีเป็นอย่างยิ่ง (ดูจากสีหน้า) พร้อมทั้งยกมือไหว้กราบนมัสการท่านครูบาคันธา และพญาพิงคราชและพูดต่อว่าตัวข้าฯ มี

ความปิตินดีเป็นอย่างมาก ที่ท่านครุบาคันธา และพญาพิงคราชได้ให้โอกาสข้าฯ สั่งเรื่องราวไปยังโลกมนุษย์ เพราะตัวข้าฯ รอคอยที่สิ้นบุญจากโลกมนุษย์มาและกลับไปยังโลกมนุษย์ (ตายแล้วฟื้น) ยังหาไม่ได้สักที ท่านพญาพิงคราชก็พูดว่า ก่อนจะเล่าเรื่องอะไรไป ขอให้บอก ความเป็นมาของตัวเองก่อน ชายคนนั้นก็บอกว่า ท่านครุบาคันธาและพญาพิงคราช ก็รู้จักข้าฯ ดีแล้ว ท่านครุบาคันธาและพญาพิงคราชก็หัวเราะและท่านครุบาคันธาชี้มือ มายังผมแล้วบอกว่า “คนนี้ยังไม่รู้จัก” ชายคนนั้นจึงบอกว่า ตัวข้าฯ มีชื่อว่าท่านเจ้าตน จันทะประสิทธิราชภักดี ได้สิ้นบุญจากโลกมนุษย์เมื่อเดือน 3 ขึ้น 15 ค่ำ พ.ศ. 2121 ด้วยโรคลมชักตก ที่เป็นเช่นนี้เพราะเคยไปตีผู้อื่นจนเป็นลมตาย เมื่อตายไปแล้ว วิญญาณก็ไปตกห้วงอบายภูมิเป็นเวลาถึง 3 ปี (โลกมนุษย์) เมื่อผ่านพ้นอบายภูมิ ก็มี บุญกุศลจึงจากห้วงอบายภูมิมาอยู่ที่นี่ (สถานที่อยู่ปัจจุบัน) สถานที่นี่คือวิมาน ของตัวข้าฯ ซึ่งข้าฯ จะส่งเรื่องราวไปยังโลกมนุษย์ คือเรื่องบุญที่ข้าฯ ได้ทำไว้ในโลกมนุษย์ซึ่งยังเป็นรูปธรรมอยู่ คือพระธาตุศรีสองรัก อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย ท่านได้บอกว่า พระธาตุศรีสองรักชาวเมืองในโลกมนุษย์ได้รู้ความสำคัญ ความเป็นมา ของการก่อสร้าง แต่สิ่งที่ท่านจะพูดคนในโลกมนุษย์ยังไม่รู้ แล้วท่านก็พูดว่า พระธาตุศรีสองรักสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2103 เริ่มสร้างเมื่อขึ้น 15 ค่ำเดือน 6 มาเสร็จเอาอีก 3 ปีต่อมา ได้ฉลองสมโภชกันเป็นที่เรียบร้อย เมื่อวันที่ เดือนที่โลกมนุษย์ว่าไว้ สาเหตุของการก่อสร้างเพราะเป็นการกันสงคราม เป็นการสร้างความสามัคคีระหว่าง เจ้าเมือง 2 เมือง คือ เมืองอยุธยาเป็นราชธานี กับเมืองศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) แต่ในการก่อสร้างครั้งนั้นก็มีการปรึกษากันไว้ก่อนแล้ว พอดีทั้ง 2 เมือง (อยุธยาและเวียงจันทน์) มีพระธาตุอรหันต์อยู่ฝ่ายละ 9 องค์ จึงได้กำหนดเอาสถานที่ ปัจจุบันเป็นสถานที่ประดิษฐานองค์พระธาตุ เพราะเป็นกึ่งกลางระหว่างทั้ง 2 เมือง ได้บอกกล่าวให้คนทั้ง 2 เมืองมาร่วมกันก่อสร้าง โดยรับบริจาค น้ำอ้อย ก้อนอิฐ มีด พร้าและดาบ ใช้ถากถางบริเวณ (อุปกรณ์เครื่องมือ) ในวันลงมือปรับพื้นที่ก่อสร้าง และระหว่างการก่อสร้างได้อัญเชิญ พระมหาเถระผู้มีความรู้ทางโลกทางธรรม ตลอดจนชาวบ้านผู้มีความรู้ทางโลกทางธรรมและศรัทธาชาวบ้านทั้งสองเมือง โดย ฝ่ายอยุธยา มีพระสงฆ์ที่สำคัญทั้งหมด 9 รูปมีชื่อดังนี้

1. ท่านสาธุเจ้าสุเมธามหาเถระ
2. ท่านสาธุเจ้าสุธรรมมหาเถระ
3. ท่านสาธุเจ้าพรมจริยาวิงโสมมหาเถระ
4. ท่านสาธุเจ้าอริยะมนีศรีวงศามหาเถระ
5. ท่านสาธุเจ้าศีลสุทธิอุตตะโมมหาเถระ
6. ท่านสาธุเจ้าพรมมะสาโรมหาเถระ
7. ท่านสาธุเจ้าราชมนีศรีสมโภชมหาเถระ
8. ท่านสาธุเจ้าเมธังคะโสมมหาเถระ
9. ท่านสาธุเจ้าพระธรรมวงศามหาเถระ

ทั้ง 9 องค์อยู่วัดดังต่อไปนี้

องค์ที่ 1	อยู่วัดพยารติการาม	อยุธยา
องค์ที่ 2	อยู่วัดกษัตรา	อยุธยา
องค์ที่ 3	อยู่วัดศาลาปูน	อยุธยา

องค์ที่ 4	อยู่วัดพุทไธสวรรค์	อยุธยา
องค์ที่ 5	อยู่วัดนกระจาบ	อยุธยา
องค์ที่ 6	อยู่วัดพนัญเชิง	อยุธยา
องค์ที่ 7	อยู่วัดเจ้าเจ็ดใน	อยุธยา
องค์ที่ 8	อยู่วัดธรรมมิกราช	อยุธยา
องค์ที่ 9	อยู่วัดอินมุนิน (วัดโกโรโกโส)	อยุธยา

เสนาข้าราชการอยุธยาด้วยกัน 10 คนมีดังนี้

1. นายเพิม มีฐานะเป็นผู้ดูแลการเก็บข้าว (ภาษี) ในเมือง
2. นายหยอด เป็นผู้มีความรู้ด้านการก่อสร้าง
3. นายผล รู้เรื่องในการปรับพื้นที่ (ทางด้านภูมิศาสตร์)
4. นายขัน รู้เรื่องในการเชิญพระธาตุ
5. นายบุตร มีความรู้การอัญเชิญเทวดา
6. นายพิน มีความรู้เรื่องการเซ่นบวงสรวงวิญญาณ
7. นายแก้ว มีความรู้เรื่องคาถาอาคม ไส้สวดไม่ให้มารบกวน
8. นายสาย มีความรู้เรื่องฤกษ์ยามที่ใช้ในการขุดหลุมการก่อสร้างฐาน มีความสำคัญมาก
9. นายอิม มีความรู้เรื่องการรักษาศิล
10. นายทอมีความรู้เรื่องชักชวนชาวบ้านที่รู้ศีลธรรมมาร่วมทำบุญ (โฆษก)

อีก 30 คนเป็นชาวบ้านที่ศรัทธาจากในอยุธยาและในบริเวณรอบๆ มีชื่อดังนี้

1. นายรัก	2. นายชอบ	3. นายนี้	4. นายใหญ่
5. นายกว้าง	6. นายเหม็น	7. นายเข้ม	8. นายรุ่ง
9. นายก้าน	10. นายซุบ	11. นายชุย	12. นายอยู่
13. นายเม่นใหญ่	14. นายเม่นน้อย	15. นายทาบ	16. นายทอง
17. นายโชติ	18. นางหมี	19. นายกล่อง	20. นายเรือด
21. นายปอม	22. นายทัด	23. นายพุ่ม	24. นายกลั่น
25. นายเรียบ	26. นายชุ่ม	27. นายเลา	28. นายเพชร
29. นายหม่น	30. นายน้อย		

ระหว่างการก่อสร้างปรับปรุงพื้นที่ทุกคนได้ทำเต็มกำลังตามความสามารถ และมีศรัทธาเป็นที่ตั้ง ไม่มีการเบียดเบียนและทำร้ายสัตว์ ต่างคนต่างก็น้ำก้นตาทำ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง โดยเร็วต่างคนต่างใช้วิชาความรู้ความสามารถ ที่มีประจำตัว ของแต่ละคนให้เป็นประโยชน์ในการสร้างบุญกุศลในครั้งนี้ ในวันทำบุญสมโภช ครั้งใหญ่ ได้อธิษฐานจิตต่อหน้าพระเถระ ที่นิมนต์มาตามรายชื่อ ที่ได้บอกไว้ บางคนก็ อธิษฐานให้ได้พบกันทุกภพทุกชาติ บางคนไม่มีความรู้ก็ขอให้มีความรู้ ความสามารถมีชีวิตความเป็นอยู่ดีกว่านี้ และขอให้

ได้มาพบพระพุทธศาสนา ได้มา ทำบุญทำทานขจัดขัดเกลากิเลสในพระพุทธศาสนา จนถึงพระนิพพานเป็นที่สุด พระสงฆ์ทั้งหลายเมื่อได้ทราบและอธิษฐานจิตแล้ว ก็ได้อนุโมทนาต่อผู้ทุกคน คือให้สมความปรารถนาของแต่ละคน ด้วยเหตุนี้ ทั้งบุญและกรรมก็เป็นแรงผลักดัน ให้แต่ละคนมีศรัทธาในการสร้างพระธาตุศรีสองรัก ได้เวียนว่ายตายเกิดในโลกมนุษย์ โดยส่วนมากเป็นไปตามแรงอธิษฐานของแต่ละคน ตามที่มีชื่อในโลกมนุษย์ในปัจจุบัน ดังนี้

1. นายเพิ่ม เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายสลิศ บำรุงเมือง	ปัจจุบันอยู่ในแดนทิพย์แดนธรรม
2. นายหยอด เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายแก้ว อาสา	ปัจจุบันอยู่ในแดนทิพย์แดนธรรม
3. นายผล เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่านายพิพัฒน์ สฟุ้งเขต	ปัจจุบันอยู่ใน แดนทิพย์แดนธรรม
4. นายชัน เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่านายแก้ว โกมน	ปัจจุบันอยู่ในแดนทิพย์แดนธรรม
5. นายบุตร เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายกุลังคะ ดิลกวิลาส	ปัจจุบันอยู่ในแดนทิพย์แดนธรรม
6. นายพิน เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายมังกร กองสุวรรณ	
7. นายแก้ว เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายชีวิน สุทธิสุวรรณ	
8. นายสาย เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายจัด สุริย์เดโช	

ลำดับที่ 6 - 8 ไม่บอกที่อยู่เพราะต่อไปจะได้รู้จักกันหลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ไปไม่นานนัก (ท่านจันทประสิทธิ์ ราชภัฏดีบอ) ข้าพเจ้านายไพศาล แสนไชย รับทราบไว้

9. นายอ้อม เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายวสันต์ เลิศธรรมเทวี
10. นายทอ เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นางจันทร์สว่าง เลิศธรรมเทวี

ส่วนชาวบ้าน 30 คน มีชื่อดังนี้

1. นายรัก เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายไพฑ วิจารณ์ปรีชา
2. นายชอบ เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายเสถียร นาคะวาจา
3. นายน้ำ เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายเสถียร ขุนตระกูล
4. นายใหญ่ เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า อรทัย สุภาพเป็นทหารหญิง

ลำดับที่ 1 - 4 ไม่บอกที่อยู่เพราะต่อไปจะได้รู้จักกันหลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ไปแล้ว (ท่านจันทประสิทธิ์ ราชภัฏดี บอ) ข้าพเจ้านายไพศาล แสนไชย รับทราบไว้

5. นายกว้าง เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายสาร สารทัศนันท
6. นายเหม็น เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นางวิไล สารทัศนันท

ลำดับที่ 5 - 6 ไม่บอกที่อยู่เพราะต่อไปจะได้รู้จักกัน เมื่อพบแล้วถามเจ้าตัวว่าเป็น อะไรกัน

7. นายเข้ม เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายสัจด์ แซ่มซ้อย
8. นายรุ่ง เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายอานนท์ พรหมนาค
9. นายก้าน เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายไพรัตน์ สกุลพันธ์
10. นายชูป เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายพยนต์ พิเรนทร์ทร
11. นายชุย เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายอาทิตย์ กำลังเอก (เป็นทหาร)

12. นายอยู่ เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายสำราญ แพทยะกุล (เป็นทหารตายแล้ว)
ลำดับที่ 7 - 12 ตัวข้า (ท่านจันทประสิทธิ์ราชภัคดี) ไม่ชอบบอก ที่อยู่ให้เพราะชาวเมืองเลยรู้จักกันดี
แล้ว

13. นายเม่นใหญ่ เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายเกษม แซ่มซ้อย
14. นายเม่นน้อย เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายชาญชัย แตรประสิทธิ์
15. นายทาบ เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายสมัย ณ หนองคาย
16. นายทอง เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายจุนพงษ์ จันทรดี
17. นายโชติ เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายถาวร พรหมมีชัย
18. นางหมี เกิดมาในชาตินี้มีกรรม เกิดเป็นเต่าอยู่ในแม่น้ำเรือ
19. นายกล่อง เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายประชิด นิลเขต
20. นายเรือ เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายศิริพงศ์ ห่านตระกูล
21. นายปอม เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายวิชา ทับธง
22. นายทัต เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายชูศักดิ์ กราบไกรแก้ว
23. นายพุ่ม เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายวรุฒิ ชำนิยนตร์
24. นายกลั่น เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายสุริยัน ศรีจันทร์

ลำดับที่ 13 - 24 ถ้าพบคนใดคนหนึ่งแล้วหลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ก็ให้ถามหา ชื่อที่อยู่ ของแต่ละคนไป
เพราะคนที่บอกนั้นเขารู้จักแต่ละคนดี ท่านจันทประสิทธิ์ราชภัคดีบอกไว้

25. นายเรียบ เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายสมพงษ์ ตันติทวีโชค
26. นายชุ่ม เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายเกษมสุข ตันติทวีโชค

ลำดับที่ 25 - 26 ทั้งสองได้อธิฐานจิตร่วมกันว่าขอให้ได้พบกันทุกชาติ จึงได้มาอยู่ร่วมกันในชาตินี้
อยู่ที่ 63 ถนนภูมิวิถี อำเภอเมือง จังหวัดเลย ถ้าพบแล้ว ให้ถามว่าเป็นอะไรกัน (ท่านจันทประสิทธิ์ราชภัคดี
บอกไว้)

27. นายเล่า เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายวิทยา ฉัตรคราชภูร์
28. นายเพชร เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นางสาวนพรัตน์ ฉัตรคราชภูร์
29. นายหม่น เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นายสุรัตน์ ทิมสุวรรณอยู่ในเมืองเลย ชาวบ้านรู้จักกันดี
30. นายน้อย เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า นางสุจิตราบุญนาค คนๆ นี้ต่อไป จะได้รู้จักกัน

จากนั้นท่านจันทประสิทธิ์ราชภัคดี ท่านก็ได้เล่าเรื่องถึงบุญกรรมและชื่อ ชาติหน้าของแต่ละคนที่
เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ตลอดจนแนวทางแก้ไขของแต่ละคนด้วย และท่านได้พูดต่อซ้ำๆ อีกว่า “นี่นะ ไพศาล เรื่อง
นี้ขอบอกให้แก่คนที่สนใจ ในเรื่อง บาปบุญเชื่อในกฎแห่งกรรม และกฎวิญญูสงสาร ที่พระพุทธเจ้าได้วางไว้ คนที่
ไม่รู้เรื่อง หรือมากไปด้วยกิเลสโลกามิส ไม่เชื่อกฎแห่งกรรม อย่าให้รู้โดยเด็ดขาด เพราะเขา จะละเมิด หรือ
ทำลายพุทธศาสนาโดยไม่รู้ตัว ซึ่งจะเป็นการสร้างกรรม โดยไม่มีที่ สิ้นสุดแต่ถ้าหากคนที่เชื่อเรื่องบุญบาปก็ให้
ไพศาล แสนไชย ผู้เป็นล่ามในเมืองมนุษย์ ช่วยให้เขาอย่าย่อท้อในการทำบุญทำทาน รักษาศีล ภาวนา และ

ช่วยบอกชีวิตชาติหน้า (ชื่อชาติหน้า) ของแต่ละคนที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ด้วย” ข้าฯ นายไพศาล แสนไชย ได้รับคำต่อท่านจันทประสิทธิ์ธราภักดิ์ไว้ว่า จะทำตามที่ท่านได้สั่งไว้ทุกประการ เมื่อพูดกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ท่านครูบาคันธา และท่านพญาพิงคราชได้พาข้าฯ ไปรับรู้เรื่องอื่น ๆ อีก ซึ่งเป็นเรื่องของบุคคลที่ตายไปแล้วไปตกที่ร้อนอยู่ที่เย็น แล้วสั่งเรื่องมาหาญาติพี่น้องของตนเอง เมื่อได้เรื่องราวมากมายแล้ว (ประมาณ 5-6 เรื่อง) ท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราชได้พาข้าฯ กลับมาลักษณะลง ลงถึงที่ไหนก็ไม่ทราบ ข้าฯ ก็ได้รู้สึกตัวตื่นนอนเมื่อมองดูนาฬิกาเป็นเวลา 05.39 น. ของวันที่ 16 เมษายน 2532 และเมื่อถึงเวลาข้าฯ ก็เขียนเชิงบันทึกตามที่ได้บันทึกนี้ มั่งคะลัง นิमितดังกล่าวยังนิมิต ก็ขอจบเพียงเท่านี้